

Садржај

Предговор – Љубивоје Ршумовић	5	Па-ла ки-ша, ста-ла ки-ша, па-ла ки-ша ста-ла ки-ша Па-ла ки-ша, па-ла ки-ша. Кап по кап, па-ла ки-ша.
Реч аутора – Војислав Симић	7	
ПОЗДРАВЉАМ ВАС ВРЛА ДЕЦО	10	<i>Деда Илијине њоучне њриче 20</i> <i>Невенове новости 21</i>
По-здрав-љам вас врла де-цо то-плим же-ља-ма. Ра-се-ја-ним по да-ле-ким ра-зним зе-мља-ма. Ра-се-ја-ним по да-ле-ким ра-знам зе-мља-ма. Сви сте бра-ћа јед-не кр-ви, ди-ка ро-ду свом. Прим-те по-здрав ли-стом, цве-том, ва-шим Не-ве-ном. Прим-те по-здрав ли-стом, цве-том, ва-шим Не-ве-ном. Сви смо бра-ћа јед-не кр-ви, ди-ка ро-ду свом. Прим-те по-здрав ли-стом, цве-том, ва-шим Не-ве-ном. Прим-те по-здрав ли-стом, цве-том, ва-шим Не-ве-ном.		КАКАВ ЈЕ ТО ЦВЕТАК 22 Ка-кав је то цве-так, бил' ми ка-зат зна-ли. Дед' да чу-јем рец' те чи-та-те-љи ма-ли. Ни-је до-ста Не-вен чи-тат, лис-тат са-мо. Већ и ње-гов цве-так ва-ља да поз-на-мо. Ка-кав је то цве-так, ка-кав је то цве-так бил ми ка-зат знали. То је цве-так, то је цве-так, то је цве-так не-вен.
АЛАЈ ЛЕП ОВАЈ СВЕТ	13	АЛА ЈЕ ТО ДИВОТА 24 А-ла је то ди-во-та кад се ко о-ку-па. Што се не-би, што се не-би, што се не-би ку-па-ли во-да ни-је ску-па. Мо-ра-мо се ку-па-ти, пр-љав-шти-ну стре-сти не-чис-то-ћа прив-ла-чи р-ђу и бо-лес-ти. А-ла је то ди-во-та кад се ко о-ку-па. Хај-де-мо се, хај-де-мо се, хај-де-мо се купати, во-да, во-да, во-да, во-да ни-је ску-па
Ал' је леп о-вај свет, ов-де по-ток, он-де цвет, та-мо њи-ва, ов-де сад, е-но сун-ца, ен-о хлад. Та-мо Ду-нав зла-та пун, ов-де тра-ва, он-де жбун, сла-вуј пе-ва не-знам ди, он-де ср-це, ов-де ти. А-лај' леп о-вај свет, а-лај' леп о-вај свет, Тра-ла ла ла ла ла ла, тра-ла ла ла ла ла ла ла ла.		МУ, МУ 26 Му, му, ха, сад си ту, му, му, ха, сад си ту. Сад ћу те ви-ја-ти, сад ћеш до-ли-ја-ти, сад ћеш ис-ки-ја-ти. Где сад ју-на-ка мог ка-ко га пла-ши рог. Му, му, ја ви-јам де-цу злу, сад та-ки ре-ци ту. Ти не-сташ-на са-ла-у-ко што си мо-је те-ле ту-ко. Му, му, ја ви-јам де-цу злу. Да-нас ћу ти о-про-сти-ти, а-ли, а-ли дру-ги пут са-мо дир-ни мо-је те-ле, би-ће он-да ку-ку ле-ле. Ро-гом ћу те за-мла-ти-ти, п'он-да ћу те кли-ма-та-ти. Ис-тре-шћу зло-ћу сву, му, му, ја ви-јам де-цу злу.
ВОЛЕМ ЈУТРО	14	СЕДИ ЖАБА САМА 28 Се-ди жа-ба са-ма на ли-сту ло-ква-ња. Од жар-ко-га сун-ца шти-том се за-кла-ња.
Во-лем ју-тро ра-но ка-да из-ми-че мрак. Ка-да јар-ког сун-ца пр-ви си-не зрак. Он ми о-вим реч'-ма ра-сте-ру-је страх. На-пред, на-пред твој је жи-вот На-пред, на-пред твој је дан. Твој је дан.		
ГДЕ ГОД НАЂЕШ ЗГОДНО МЕСТО.	16	
Где год на-ђеш зго-дно ме-сто ти др-во по-са-ди. А др-во је бла-го-дар-но, па ће да на-гра-ди. На-гра-ди-ће и зо-би-љем хла-да пло-да свог. На-гра-ди-ће би-ло те-бе, би-ло бра-та твог.		
ПАЛА КИША	17	
Па-ла ки-ша, ста-ла ки-ша, ра-сте-ро је ве-тар с' ју-га А при-ро-да о-жи-ве-ла и на не-бу бли-ста дуга.		

Да но-ви-не чита то нам сли-ка каже.
 Ал' не мож' да на-ђе што јој о-чи тра-же.
 Зна-те већ о че-му жа-бе бри-гу воде.
 Хо-ће ли се ско-ро од-се-ли-ти ро-де.
 Хо-ће ли се, хо-ће ли се од-се-ли-ти ро-де.
 Се-ди жа-ба са-ма. Се-ди жа-ба.

ЛЕПТИР И ДЕТЕ 30

Леп-ти-ри-ћу, ша-рен-чи-ћу, хо-ди к'ме-ни а-мо!
 Е-во и-мам ле-пу ру-жу, по-ми-ри-ши са-мо.
 Ја бих до-шо, ал се бо-јим ка-кве и-гле кле-те;
 ст-сну-ћеш ме, про-бош-ћеш ме, п'он-да збо-гом све-те!
 Не-ћу, леп-ко, не-ћу, леп-ко, жи-во-та ми мо-га.
 Са-мо хо-ћу да из-бро-јим кол'ко и-маш но-га.
 Е, па то ти мо-гу ка-зат и из-да-ље мал-ко;
 Леп-тир и-ма шест но-жи-ца, а сад збо-гом, Ран-ко!

КОЛ'КО Ј' БАТО ТРИ И ПЕТ 33

Кол'кој ба-то три и пет пи-та те-та Лу-ка.
 Дед ре-ци ми па то-ли-ко до-би-ћеш ја-бу-ка.
 Три и пет је, то би ба-та по-го-ди-ти мо-го.
 Ал' је ње-му до ја-бу-ка, па тек ре-че мно-го.

МАЧАК 34

Ти би хте-о цр-тат' ма-чка, па каш-ћу ти ка-ко тре-ба.
 Уз-ми таб-лу и пи-саљ-ку па на-цр-тај со-мун хлеба.
 Сад по-пра-ви о-вај хле-бац што у-чи-нит можеш жи-во.
 Па-ће би-ти ка-о ке-са де-во-јач-ка за пле-ти-во.
 До-дај го-ре два у-ве-та, ту не тре-ба ве-шта рука.
 Тад ће би-ти ка-о не-ка ду-ван-ке-са од кау-чу-ка.
 А сад до-ле на-ка-ле-ми реп са-ви-јен, по-ду-га-чак.
 И за-пи-тај ко-га хо-ћеш, свак' ће ре-ћи да је ма-чак.

Прича о шмокљасијом медведу 36

КАД ЖЕЛИТЕ НЕКА БУДЕ 38

Кад же-ли-те, не-ка бу-де, Не-вен вам се о-пет јав-ља.
 А пре све-га он вам же-ли ду-ши, те-лу све-жа здра-вља.
 Тим и мо-ја ста-ра же-ља не-ки те-рет ски-да, зба-ца.
 До-че-ко је ста-ри чи-ка но-во ко-ло ћи-та-ла-ца.
 До-че-ко је ста-ри чи-ка но-во ко-ло ћи-та-ла-ца.

РУЖА И ЛАЛА 40

По-ред ру-же у ки-ти-ци, је-дан дан је би-ла ла-ла
 Кад се пос-ле рас-та-до-ше и ла-ла, и ла-ла је про-це-та-ла.

РУЖИ ПОШЛЕ СУЗЕ ТЕЋИ 41

Ру-жи по-шле су-зе те-ћи, жа-ли ми-рис ду-ше сво-је.
 Што га че-ка, што га че-ка са-мрт пре-ка.
 А ја ћу јој на то ре-ћи да кроз пе-сме ве-је мо-је.
 Пак ће жи-вет, пак ће жи-вет до-век до ве-ка.

ХАЈД' У ШУМУ 42

Хајд' у шу-му де-цо ми-ла сад нај-леп-шим ми-ром ми-ри.
 Још де-бе-ла не-ма хла-да, сву-да сун-це кроз њу ви-ри.
 Хајд' у шу-му хајд'мо сви, хајд' у шу-му хајд'мо сви.
 Хајд' у шу-му да се та-мо те све-жи-не на-пи-је-мо.
 Да се те-лу, да се ду-ху здрав-ља, сна-ге на-бе-ре-мо.

ПЧЕЛИН ДАР 44

Кад про-ми-слиш баш је кра-сан, баш је ди-ван пче-лин дар.
 Е-но во-сак, вош-та-ни-ца при-но-си се пред ол-тар.
 А од ме-не ниш-та сла-ђе, здра-ва хра-на па и лек.
 Ко га ку-са у-ме-ре-но, про-ду-жу-је се-би век.
 Ал' ја мо-гу ски-нут с' ума и тај во-сак и тај мед.
 И тад пче-лин на-ук бли-ста у две ре-чи, рад и ред.

ДУЛЕ ДУ 45

Ој, ој, ој, ој, ду-ле ду, ду-ле ду, о-ва-ко је на ле-ду.
 Но-ге ка-о стре-ле, те-рај бра-цо, се-ле
 Ве-се-ло је, ве-се-ло, све се жи-во кре-ће.
 Нос се ма-ло цр-ве-ни, а-ли от-паст не-ће.
 Нос се ма-ло цр-ве-ни, а-ли от-паст не-ће.
 Ој, ој, ој, ој, ду-ле-ду, ду-ле-ду, о-ва-ко је на ле-ду.
 Је-дан ле-ти у пра-во, дру-ги са-мо кру-жи.
 Тре-ћи че-ка по-хва-лу, а-ко је за-слу-жи.
 Ој, ој, ој, ој, ду-ле ду, ду-ле ду, о-ва-ко је на ле-ду.
 Ту је жи-вот пра-ви, док се не от-кра-ви.
 Ту је жи-вот пра-ви, док се не от-кра-ви.

Пишам се, иишам 48

Овејана зрнца 49

ЗБОГОМ 50

Збо-гом, сад збо-гом, сад збо-гом.
 Наш је жи-вот би-о ни-шта, он је би-о са-мо ша-ла,
 и пу-бли-ка схва-ти-ла нас, па се та-ко о-да-зва-ла,
 од-зив бру-ји на-шом сло-гом, збо-гом, сад збо-гом.
 Збо-гом да-кле сва-ко-ли-ки на-ши дра-ги прет-пла-тни-ци
 пред-број-ни-ци на-ши вредни и по-час-ни и ван-ред-ни.
 Збо-гом и ви лу-де те-ме, дал за на-век ил за вре-ме.
 Мир пе-пе-лу на-ше ке-се, збо-гом мар-ке и а-дре-се.
 Збо-гом и ви то-пли, вре-ли сно-ви на-ши др-ски, сме-ли.

Сно-ви на-ши све-гла ли-ка хи-ља-ду прет-пла-тни-ка.
Ре-ко Кос-та да је дос-та, за-пи-та-ли вра-бац с кро-ва
а куд' о-де Чи-ка Јо-ва? пес-мо мо-ја ти му ре-ци,
пе-смо мо-ја ти му ре-ци: Чи-ка Јо-ва о'т-шо де-ци.
Збо-гом, сад збо-гом, сад збо-гом.

<i>Грађа за енїлески Буквар</i>	53
<i>Дашїања</i>	54
О аутору	57